

og komme hertil samme dag. Dora bragte
den og det var meget ubekendt, for hende,
for Lisbeth, Ib og Ingrid var i Odense for
at se juleudstilling, og Dora skulde jo
hjem, enden det blev mørkt, men hun maade
da lige at sige godnat der, for vi var da
heldigvis ufaret at naar vi skal have noget
indrettet skal vi have begyndt om Morgenen
saa de var rejst med toget Kl. 9 og kom
hjem med 3 toget igen. Ib og Lisbeth havde
aldrig set juleudstilling for, saa de havde
mored sig gevaldigt, der var jo ikke end
gamle alt det de vilde købe, men Ingrid
sagde det var for dyrt og de maas jo
have hørt det nogle Gange for det endte
med at Lisbeth sagde til Ib da der var
noget han vilde have, det kan du ikke
faa for vi har ikke saa mange penge, det
havde hun da hørt. De var med i Kirke
juleaften og da meddelte Præsten at
Missionæren Anne Marie Pedersen skulde predike
om Søndagen og det skulde nærmest være en
Børnegudstjeneste, saa de kunde vi tage Børnene
med ligesom vi havde gjort det i Aften.

3de Juledag siger Lisbeth vi skal i Kirke paa Søndag, skal i det, siger jeg. Ja det skal vi, for Præsten sagde Juleaften at vi skulde tage Birnere med igen paa Søndag, saa man havde da noget lidt efter Mad der blev fortalt.

Saa kom vi ind i det nye Aar og jeg vil benytte Lykkesuden til at sende eder alle de bedste ønsker for et godt og lykkeligt Nytaar. Jeg var paa "Vordrang" i Aar, Nytaarsdag. og var da sammen med, Mester Niels, Hans Nordby, Mester Lea, Anna og Rasmus, og de bad alle om jeg ikke vilde sende en Hilsen med fra dem, med de bedste ønsker for et godt Nytaar. De var alle raske, og havde det saadant ved det gamle.

Saa har vi tilbragt en rolig Jul i "Hjemmets Skid". Ingrid's Broder Harald var her hjemme 3 og 4 Juledag, ellers har vi været ene.

Tiden gaar ellers saadan med det daglige Arbejde og vi daartig forstaa der gaar saa hurtigt, men naar vi ser paa Birnere saa vi jo erkende det. Nu er Koken snart er Aar. og man bliver da helt fed 8,6 kg vjer man

nu, og vi ser lattermildt at det er en
ren fornøjelse, men hun er jo ikke saa
fremmelig som Løtten Knud Christensen.

Naar hun ligger i sin Vogn kan hun
tage fat i Solene og saa sætte sig op,
men gaa og staa giver hun sig ikke
af med endnu, men det kommer nok
for hun arbyder da godt nok paa det.

Saa vil jeg slutte for denne Gang og lad
os saa haabe at vi alle vil give en indsats
for at vi kan samles ved Bø og Level til
foraars, det er helt rart og se hinanden
engang igen. Med de kærlygske hilsener
til eder alle fra os her Ingrid og Jørgen.

Apendt. 2/1 1947.